

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 290.

V Ljubljani, v ponedeljek 20. decembra 1886.

Letnik XIV.

Spomini.

IV. Sostava prvega ministerstva 1867.

Bivši kancelar grof Beust, svoje memorije nadaljevajoč, pravi: „Če sem pomislil in pomisliti moral, da je bil grof Belcredi cesarju jako ljuba oseba, ki je vživala njegovo popolno spoštovanje in zaupanje, pač nisem smel misliti, da bi ga premagal s svojo zgovornostjo, temveč sem se moral nadjati, da se je cesarju moj ostanek v uradu zaradi zunanjih zadev bolj potreben zdel, kakor pa zaradi notranje politike. Moja prva in nikakor ne lahka naloga je bila ministrov najti. Od dosedanjih tovarišev grofa Belcredija so ostali v uradu: Komers za pravosodje, viceadmiral Wüllerstorff za trgovino, fmlt. baron John za vojsko. Sekcijski načelnik v finančnem ministerstvu, baron Becke, postal je po odstopu grofa Larischa finančni minister. Mož si je pridobil pri izvrševalnih razpravah z Madjari velike zasluge in je bil dovršen strokovnjak, delaven, vstrajen in spreten v najvišji meri. Na obeh delegacijah se je več kot enkrat poganjal za vojni budget in je vselej prodril s svojimi nazori. Vedno sem ga silno čislal in ne morem se spominjati, da bi mu bil dal kdaj povod čez mé pritoževati se. Tem krivičnejše je bilo toraj sovraštvo njegove vdove meni nasproti. Gospa Beckova je bila rojena Poljakinja in od svojega prvega moža dejanski ločena; ločitev pa ni bila formalno zadosti vrejena, ko jo je Becke vzel, s čemur si je veliko nadlogo na glavo nakopal, kajti ta Poljakinja je bila silno domišljava in zvedava. Mislil, da tudi ni bila prav pri zdravi pameti, kajti po kopelih izdajala me je za morilca svojega moža; sprva je to delala bolj indirektno, češ, da je Becke umrl, ker ga nisem napravil za sporočnika v Carigradu. Kasneje me je pa umora kar naravnost dolžila, češ, da sem naročil profesorju Standhartnerju, ki je bil naji obeh zdravnik, da naj mu zavrže.

Ostajalo mi je še ministerstvo notranjih zadev in ono nauka in prosvete. Za policijsko ministerstvo ni bilo treba mnogo časa, če tudi me je posebno zanimalo. Ker sam nisem zadosti poznal osob, ktera bi bila za ta, ktera za oni portfelj sposobna, mi je bila pomoč tedanjega dvornega svetnika in kasnejega sekcijskega načelnika pl. Hof-

mann, ki je bil svoje dni jako neznaten uradnik v ministerstvu zunanjih zadev prav ljuba. Ob njegovi smrti so mu Dunajski listi zaslužno hvalo peli, ako pomislimo njegove zasluge za časnikarstvo. Nekteri časniki so v svojih člankih celo povdarjali, da mi je bil Hofmann v začetku mojega vstopa pridán za pomočnika. Resnica tega, kar se v listih bere, ne smé se nikdar po besedi jemati, kar časnikarjem tudi zameriti ni, kajti nimajo časa, da bi vse pretresovali, kar zvedó novega. Pač pa jim hudo zamerim, če nedozdevne reči razglašajo za resnične. Meni vsaj se vendar nič bolj nedozdevno ne zdi, kakor to, da bi si cesar iz inostranstva ministra naročal, o katerem bi sam mislil, da mu mora dati pomočnika. Kakor sem že rekel, je bil Hofmann tedaj še na precej podrejenem stališči in ni imel nobenega velikih referatov, kakor so Nemčija, Francija, Italija, Rusija in orijent, temveč je imel tiskovni referat. Prav ta referat dajal mi je pa priliko, Hofmanna kot učenega in spretnega uradnika spoznati. Res mi je dobro služil, pa se tudi ni imel nič pritožiti čez me. Pri vsem tem pa mož menda ni pomislil, koliko družih sem zaradi njega preziral pri povišanji, kar mi je smrtno sovraštvo vseh tistih na glavo nakopalo. Znano mi je bilo, da rad igra ulogo vicekancelerja, toda vse to sem preziral. Tudi marsikak dober svet sem dobil od njega in se nisem prav nič nad tem spodtikal, da je imel mož prav tisto lastnost, kakor jo imajo vsi ljudje, ki radi dobre svete dajo in ta je, da na dán svet vselej opozarjajo, kedar se tisti posreči, nikdar pa ne v nasprotnem slučaju. Prav taka je bila s Hofmannom. Tudi za zapisnikarja v gosposki zbornici je služboval, ter si je vsled tega pridobil silno veliko osobnega znanja in je imel priliko spoznavati spretnosti posameznih dostojanstvenikov. On je bil, ki me je opozoril na Tržaškega cesarskega namestnika barona Kellersperga, da sem ga poklical na Dunaj in mu ponudil ministerstvo notranjih zadev. Baron Kellersperg ga ni maral, češ, ker se kot centralist ne striinja z dualizmom.

Naučnega ministerstva opravila hotel sem izročiti Hausnerju. Priporočala ga je liberalna stranka, pa tudi takrat meni še prijazni grof Leon Thun. Hausner je ponudeno ministerstvo po nekterih raz-

pravah sprejel in že je bil dan določen, kdaj da bo storil pri cesarju obljubo. Kar mi piše, da mu centralistična preteklost njegova brani prevzeti ponudeno službo. Čez nekaj mesecev sem mu jo zopet ponudil in takrat jo je sprejel s pogojem, če se Dunajčanom dovoli mestno učiteljsiše, za katero so že zdavnej prosili. To pa v trenutku ni bilo možno. Ko je pa konec leta Hausner vstopil z meščanskim ministerstvom, dobili so tudi Dunajčani zaželjeno učiteljsiše brez vsakojakih sitnosti.

V. Nadaljni razvoj nove dóbe.

Po Taaffejevem posredovanji se mi je posrečilo najti tudi naučnega ministra. G. Komers in Wüllerstorff se nista v novem ministerstvu, ker oba še iz prejšnjega Belcredijevega kabineta, nič kaj dobro počutila, in sta izstopila. Komers zamenil je ministerstvo pravosodja s predsedništvom višje deželne sodnije v Lvovu. Wüllerstorffovo trgovinsko ministerstvo prevzel je začasno Becke, pravi in dejanski trgovinski minister je bil pa sekcijski načelnik baron Pretis. V pravosodno ministerstvo je vstopil vitez Hye, ki je prevzel začasno tudi voditeljstvo naučnega ministerstva. Za Hyeja kamora ni marala, ali bil je spreten in temeljit jurist, dober govornik in si je znal veljavo pridobiti.

Čisto naravno je bilo, da mi ob tem času ni manjkalo obiskovalcev. Najprej so jeli trkati vodje liberalne stranke, tako zvani ustavoverci. Pa tudi iz federalistskega tabora jeli so dohajati. Prišla sta Pražak in Rieger, ki pa nista bila nič kaj zadovoljna.

Nemci so me nagovarjali, da naj razpustim pod Belcredijem izvoljene deželne zbore, ki so imeli na Českem, Moravskem in na Kranjskem narodno večino, da bi se večina sprevrgla. Jaz sem se tega odločno branil in to iz prepričanja. Tudi o ustavoverstvu v Avstriji napravil sem si jako določne nazore. Edini deželi, kjer se je ustavnost brez prenehanja resnično uspešno skazala, ste Belgija in Angležka, to pa za to, ker sta po obeh dve strogo ločeni stranki, katerih vsaka je zmožna za vladno krmilo, ter se lahko vsak čas menjate. V Avstriji bi bilo pred vsem potreba ta temeljni pogoj še le vstvariti si, kar se mi ni nemogoče zdelo, toda le tedaj, če bi bili prišli vsi v državni zbor. Jaz sem

LISTEK.

„Miklavž“ ali „Božič“ v čitalnici?

Hvalevredna, že 22 let se ponavljajoča slavnost vršila se je v nedeljo v dvorani naše čitalnice. Dobrodelni odbor mnogih gospej in gospic Ljubljanskega mesta, obstoječ iz gospej Karoline Bleiweis pl. Trsteniške, Marije Murnik, Elize Robič in gospic Louise Orel in Premk, je zopet letos šolski mladini napravil veliko veselje. Z milodari in marljivimi rokami je preskrbel 80 otrokom novih oblačil in tudi nekaj jestvin, ktere so se danes razdelile med uboge dečke in deklice raznih šol. Kakor druga leta, godila se je tudi letos delitev v čitalnični dvorani ob 11. uri. Mnogobrojno družbo gospej in gospic je počastilo več visokih gospodov, izmed katerih naj omenim premil. gosp. knezoškofa, visokorodnega gosp. deželnega predsednika barona Winklerja in deželnega glavarja grofa Thurna.

Vodja g. Andrej Praprotnik nagovori v kratkih besedah zbrano mladino, ji naznani veselje, ktero jo čaka, ter ji priporoči, naj se v zahvalo vestno drži gesla: „vse za vero, dom, cesarja.“ — Na to se v imenu otrok tudi vsem dobrotnicam zahvali za lepa darila.

Koj po tem se prične delitev darov. Mil. gosp. knezoškof so delili dečkom, g. baron Winkler pa deklicam odmenjena darila. Radostno so otročiči ogledovali dobljene stvari in gotovo ne bodo tako hitro pozabili današnjega dne. Oveseljena mladina je pač na zemlji najboljše zadostila radodarnim gospej in gospicam. Lahko bodo pozabile na trud in denarne žrtve, ker so otrokom toliko radost napravile.

Ko so bili darovi razdeljeni, izpregovorijo še g. knezoškof nekaj besedi, najprvo otrokom. Opomnijo jih, da je ljubezen do Jezusa Kristusa naklonila srca njihovih dobrotnic, da so jim toliko veselje pripravile. In kakor ljubezen do Odrešenika v srcih njihovih dobrotnic ni ostala le ondi zaprta, marveč se kaže tudi v dejanji: tako se mora tudi njihova ljubezen

do Boga in hvaležnost do dobrotnic kazati v dejanji, v lepem obnašanji in vedenji. Zlasti pa jo morajo kazati v tem, da si vedno ohranijo čisto vest, da nikdar ničesar ne storé, česar bi se morali sramovati pred poštenimi ljudmi. — Konečno podelé vsem skupaj škofovski blagoslov. Ko se še kratko zahvalijo družbi gospej in gospic za blago delo, ktero so storile, za trud, katerega so imele — spominjajoč besedi: „kar storite kateremu teh malih, to meni storite“ — je bila slavnost končana.

Marljivo delovanje odborovo naj bode pa tudi drugim še ne vdeleženim gospej in gospicam v spodbudo, da tudi one pomagajo podpirati plemenito napravo, da se tako v duhu krščanske ljubezni še nadalje ohrani hvalevredna navada.

Dva prizora; žganje — bratovščina treznosti in še kaj.

Ravno je bilo neprijetno vreme, da me na prosto ni mikalo. V sobi se zamislim, moje misli vrté se

si mislil ustanoviti dve stranki: konservativno in liberalno. V prvi bi bil imel v večini Slovane in velik del nemškega velikoposestva, v drugi pa večinoma Nemce in Mladočeha. Tudi še danes se mi izpeljava te misli možna zdi.

Deželne zборе smo toraj, kakor sem hotel, pustili, ter smo jih pozivali k volitvi v državni zbor. Če bi bili Čehi in Moravani le količkaj razuma za to imeli, bi bila tudi opozicija zadosti prostora dobila, sodelovati pri decemberski ustavi. Razuma jim prej ko ne ni manjkalo, pač pa dobre volje, kajti nenaklonjenost do ptujega usiljenca je zmagovala pametno mišljenje. Na Českem sta mi grof Henrik Člam in knez Jurij Lobkovic le šest tednov življenja določila. Sicer sta pa česki in moravski deželni zbor volila svoje može, toda pogojuo, kar pa vlada ni mogla sprejeti. Da Dunaj je prišla deputacija protest razlagat in grof Friderik Thun mi jo je naznanil. Takoj sem mu telegrafiral, da je deželni zbor razpuščen.

Takoj na to pričel se je za nove volitve pritisk od zgoraj, kajti sedaj je šlo za čast in veljavo vlade in pa za bodočnost pričetih reči. Tu je pa knez Karlos Auersperg jako uspešno delavnost razvijal. Cesar me je tudi, kar se dá, lojalno podpiral, ker je dal českemu plemstvu razumeti, da si želi vladi prijaznega vspeha pri volitvah. To je Čehom nadvojvoda Ludovik pri svojem potovanju v Pragi sam rekel. Jaz ne poznam nikake večje ustavovernosti, kakor če vladar sam podpira vlado, ki si jo je izvolil. V fevdalnem taboru so pa rekli, da je to nedovoljen pritisek. Izid volitev je bil povsod sijajen za ustavoverno večino.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. decembra.

Notranje dežele.

V Avstriji ga menda ni deželnega zbora, ki bi bil tako čudno sestavljen, kakor je *šlezjski*. V deželi je 269.000 Nemcev, ki imajo 29 zastopnikov v deželnem zboru. Slovanov je 280.000 in vsi ti imajo 2, reči samo dva zastopnika. To je sad razkosanosti, razcepljenosti! „D i v i d e e t i m p e r a“, poznali so že stari Rimljani ter so se po njem ravnali in kakor je videti, poznajo ga tudi še današnji Nemci. Letos so se ondašnji Slovani nadjali, da se bo položaj kaj spremenil njim na korist, pa so se jako zmotili. Vse je ostalo, kakor je bilo. Le toliko je menda boljše letos memo drugih let, da Nemci nič več tako ne rohné nad Slovani, kakor so in se vsled tega Slovani nadjajo, da se jim bodo kolikor toliko vremena zjasnila in sicer v tem smislu, ker so se tudi Nemcem oči odprle, da če hočejo sami sebi dobro, morajo svoje zastopništvo izročiti zmernim možem, hujšakcem in velikonemcem ga pa iz rok iztrgati. To pa za to, ker tisti zagrizenci načelno vse prošnje in vloge odbijajo, kjer bi bila dovolitev le količkaj na korist Slovanom. Oparski cestni odsek je prosil podpore v deželnem zboru; ker je zastop slovanski, je ni dobil, če tudi bi boljše ceste Nemcem ravno tako na dobro služile, kakor Slovanom. Česko podporno društvo je prosilo tudi podpore; prošnja se je z jako surovim vteteljevanjem zavrgla, češ, da za Čeha v Šleziji nimajo denarja, s katerim bi se česke šole ondi podpirale. Prošnjo českega političnega in kmetijskega društva je deželni zbor tudi zavrnil. Glasila se je namreč na ustanovo poljedelskega tečaja s českim učnim jezikom, kar je Nemce tako silno vjezilo, da so pri

razpravi te peticije napravili komedijo, ki bi se veliko bolj podala v kako beznico, kjer se velikonemci pri pivu zbirajo, kakor pa v deželni zbor, kjer bi se imeli posvetovati modri možaki, zastopniki naroda. Nadjajmo se, da se bodo res Slovanom po Šleziji kmalo vremena zjasnila.

Grof Taaffe bolgarske deputacije ni hotel sprejeti, kar je v oziru na imenitno stališče, ki ga ima grof Taaffe v cesarjevem obližji, jako zanimivo. Ko je deputacija vložila prošnjo za avdijenco, ji je grof Taaffe odgovoril, da si nikakor ne sme te časti privoščiti, ker bi deputaciji pač ne vedel kaj novega povedati, česar bi ne bila že iz Kalnokyjevih ust slišala. Tako postopanje grofa Taaffeja je pa tudi migljaj v Budapešt, kjer nekateri tako radi vganjajo zunanjo politiko; vsaj ogerski ministerski predsednik Tisza do sedaj ni še nikdar kaki deputaciji rekel, da bi ji ne vedel nič novega povedati, temveč bi moral le-to ponavljati, kar je že pri Taaffeju slišala. Tisza se rad pokaže, kakor da bi imel v zunanji politiki tudi kako veljavno besedo. Radovedni smo, kaj bo mož sedaj storil, kajti deputacija se misli nazaj gredé nekoliko v Budapešt pomuditi, da želi Tiszi dobro jutro. Če se bo Tisza po Taaffejevem izgledu ravnal, pač deputaciji ne bo kazalo v Budapešt vstavljati se, ker bi tako ali tako nič novega ne zvedela. Tudi hi ji ne bilo svetovati v Budapešt hoditi, ker je na Dunaji tako dobro opravila, razun če ji je morda na kakih demonstracijah kaj ležeče, ktere so v Budapeštu silno dober kup. S tem bi se pa Avstriji jako slabo prikupila, ktera se mora ravno sedaj posebno varovati kakoršnihkoli nepotrebnih demonstracij. To je avstrijska vlada prav odločno pokazala s tem, da je v Budapešt poslala sporočilo, da ne želi prav nobenih ovacij, kedar dospé tje kaj iz Beleggrada bolgarska deputacija, kakor tudi nekoliko kasneje na Gališkem, kjer je strogo prepovedala vsakojake demonstracije, ktere bi ogerska in poljaška mladina ob Bathonijevi svečanosti napravljati vtegnila.

Zanimivo je, kar piše „Grazer Volksblatt“ o *Slovanih in nemščini* rekoč: Veseli nas, da se naše nade vedno bolj in bolj vresničujejo, da se bodo Slovani sami prostovoljno poprijeli nemščine, kar smo že tolikrat napovedali. To smo doživeli sedaj na Gališkem, kjer se je knez Sapieha za njo potegnil, in nekaj sličnega bilo je tudi že na Českem. Plenerjev v resnici izzivalni predlog je zbudil srd Mladočehov. Staročehi so se pa na drugo stran zavili in so pripravljeni na razpravo Plenerjevega predloga, če tudi je bil enkrat že odbit. Kaj pa nemško-liberalci? Le-ti so pa že jeli spoznavati, da bo tem slabše za nje, čem več Slovanov si bo pridobilo znanje nemščine. Za to so pa tudi skrbeli za postavlo, da se ne sme nihče siliti k poduku drugega deželnega jezika. Sedaj si pa oglejmo zahtevo po priznavi nemščine kot edino zveličavni državni jezik, kakošna bi bila država po tem. Uradi so vseskozi nemški, šole pa le slovanske z izjemo nekterih, kjer bi se izvoljena nemška mladina zaradi bodočih mestnih služeb podučevala. Tak je načrt nemško-liberalne klike, po katerim bi vsled neznanja nemščine višje službe Slovanom nedosegljive ostale in bi ondi pšenica le Nemcem zorila. In to liberalna klika imenuje „opravičeno stališče nemškega naroda v Avstriji. Dajte Slovanom, kar je njihovega in dali bodo državi, kar je državnega.“ V resnici pametne besede, ki so vsega premišljevanja, še bolj pa posnemanja vredne.

Vnanje države.

Sedaj še le vemo, pri čem da smo, in zakaj se nekateri panslavisti tako pomilovalno na nas ozirajo, češ, da kot *Slovani* nikakor nismo na pravem tiru. „Novoje Vremja“ nam je to skrivnost odkrila, ktere si v Ljubljani nihče ni upal na glas povedati. „Novoje Vremja“ piše, da se bodo avstrijski Slovani do smrti zastonj mučili, da bi dosegli ravnopravnost, pa jo ne bodo. Zakaj ne? Zato, ker ne znajo ruski in niso pravoslavne (ruske) vere ali da nas bodo naši kmetje bolje razu-

meli, ker niso staroverci. Nadalje pa „N. V.“ prav z veseljem priznava, da se v tem tudi pri avstrijskih Slovanih že na bolje obrača, ker ljudje spregledujejo, da jim je mogoče ravnopravnost le na podlagi ruskega jezika in staroverstva doseči, sicer ne. Konservativni Slovenci tega nikakor ne verjamemo in si take spremembe niti ne želimo ne in to pod nikakimi pogoji. Pustite nam naš jezik in našo katoliško vero, v kateri so nam po smrti tudi nebesa obljubljena. Ravnopravnost si bomo pa že sami s pomočjo drugih Slovanov priborili, ki so tudi katoliki in ostanejo, kakor mi. Ruske knute si nikakor ne želimo; so jo že Poljaki dovolj okušali.

Na Rusih je ležeče, ali se bo v *Bolgariji* kmalo red napravil ali ne. Zato jim ni treba prav nič drugega storiti, kakor samo izreči se, da priznajo kandidato prince Koburškega, o katerem se je Živkov izrazil, da bi ga Bolgari posebno radostni sprejeli. Imenitno njegovo sorodstvo in pa čila mladost ga priporočata, kar le morete. Tudi mladost je po nazorih Živkovega za bolgarskega kneza negibno potrebna lastnost; kajti brez tiste bi si nikdar ne mogel privaditi narodnih običajev in jezika, kakor se je bil privadil Battenberg bolgarski misliti in čutiti. Rusija pred vsem zahteva, da naj se regentje odpovedo svojemu dostojanstvu. Živkov pravi, da takoj brez vsacega obotavljanja, kakor hitro bodo prepričani, da Rusija to zahteva na olajšavo Koburžanove kandidature. Regentje bi takoj sklicali sobranje ter bi mu izročili oblast, ktero so od njega sprejeli. Sobranje bi na to določilo druge može za vodstvo državnih opravil, ob enem si volilo za kneza Koburga ali pa kakega drugega ugodnega kandidata. Jako zadovoljni so Bolgari z vspehom, ki ga je deputacija na Dunaji imela. Kalnokyjeve besede: „Bomo storili, kar nam bo mogoče, da Vas rešimo iz te krize“, so Bolgare zdatno podprli. Besede so poštene; a Rusija, zlasti pa ruski časnikarji jih bodo gotovo razlagali kot žuganje, kar pa tudi gotovo niso. Nekateri čudaki v Ljubljani so pa trdno prepričani, da pravi Slovenci Bolgarov samo zaradi tega ne smejo podpirati, ker so preslabi, da bi se mogli na nje zanašati in je po njihovih nazorih bolje, da jih Rusom prepustimo za zajutrek. To bi bilo prav tako, ko bi bolniku ne dovolili zdravnika, češ, preslab je; prepustimo ga rajši smrti. Slabemu pomagati na noge, to je zasluga, ki izvira iz zavednosti. Mogočni ima sam povsod zadosti pristašev!

Iz Berolina so o *bolgarskem vprašanju* tako čudno zmes v Pariz telegrafirali, da se prav trdno nadjamo, da se bo vsa novica od vrha do tal preklicala. Dotični telegram pravi, da so v bolgarskem vprašanju Petrograški, Berlinski, Pariški in Carigrski kabinet popolnoma edini. Povod temu sporazumljenju je dala Turčija (jako dvomimo, da bi Turčija v evropskem koncertu prvi glas imela), in omenjene velesile jo pa podpirajo. Anglija in Avstrija si prizadevate v tem koncertu tudi kak glas dobiti, toda velesile jima ne zaupajo, češ, niste odkritosrčni, ker bote vso svojo pozornost le na to obračali, da bote vsako rešitev preprečili, ktera bi bila le količkaj Rusiji ugodna. Zato pa tudi že sedaj obe bolgarsko vladarstvo hujskate, da naj se Rusom ustavlja, kar se dá. Tako postopanje je silno nevarno ohranjenju miru, za to je pa Nemčija tudi Avstriji svetovala, da nikari ne bo dvojezična, ter naj odkritosrčno pristopi k turškemu predlogom, sicer vtegne položaj njej nevaren postati. Skoraj da smelo trdimo, kolikor besedi, toliko laži! Sicer se bo pa resnica morda že jutri pokazala.

Izvirni dopisi.

Iz Ribnice, 18. decembra. Razna čutila so nas sprehajala ta dan — čutila hvaležnosti, spoštovanja

zopet okrog žganjarstva, dandanes hudo, nezmerno zlo. Zima in mraz že večkrat konec sta storila komu, ki bi bil lahko še živel jako dolgo, mnogo koristil sebi in drugim. Britke solze padale so na mrzlo neobčutljivo zemljo po njem, ki ni ga več. Kaj je bilo? Napil se je žganja, vesel odšel je domov, na potu pa v snegu zaspal dolgo spanje do sodnjega dne. — Žganje mu je zagodlo mrtvaško pesem, prebudila ga bode trobenta k velikemu sodnjemu dnevu. O žganje! koliko zla si ti že izlilo na zemljo, koliko duš ostrupilo. Jeklo in meč jih ni premoglo, vendar ti si jih vgonobilo. V temni noči, v mrzli zimi, zapuščena reva joka, zaspati ne more. Kaj je to, da je v njeni sobi tako mraz, zunaj leden mraz, v hiši tudi mraz. Noč tako temna, v sobi nič prave luči. Tako pozno je že, tudi otroci ne spé, jokajo s teboj. Kaj ti je? Ali si moža, podpora hiše zgubila? Ali so otroci zgubili skrbnega očeta, ali so postali sirote? Ali si vboga revna vdova, povej nam sama? „O ko bi bila jaz vdova, vedela bi si pomagati, kakor že! Moja nesreča je večja, moja osoda žalostnejša, kot osoda vdove, ker moža imam pi-

janca. Zapije vse, kar dobi, na žganju, in še dosti ni. Drv ni, živeža ni, soli nimam za kaj kupiti. Otroci jokajo, me kruha prosijo, pa ne morem jim ga dati. Prav je, da tista brleča luč ne sveti, vsaj ne vidim zapuščenosti po hiši, ne gledam medlih obrazov svojih lačnih otrok. Pozno v noči, kdo vé kdaj, prišel bo pijan domov, in potem nismo gotovi, da nas vseh ne razpodi po snegu, da ne bi bili tepeni. Tem otrokom je Bog morda namenil modro glavico, lepo bi se razvile njih duševne zmožnosti. Zaslужek se dobi, da bi jih pošteno izredila, ko bi bilo drugače, kakor je. Nikoli ne bo bolje, zakaj pijanec se spreobrne, kedar se v jamo zvrne. Oh, da bi le otroke ljubi Bog vzel!“ Tako tarnain toži pijančeva žena. Jaz jo tolažim, kolikor vem in znam, dasiravno dobro vem, da za njo prave tolažbe nimam, ker se njeno nezmerno zlo vedno ponavlja, zlo, ktero provzrokuje žganje. Molitev ji priporočam, zaupanje v Boga, ki nikoli ne zapusti svojih otrok. Molitev je edino zdravilo za to res veliko revo. Priporočam ji, da naj prav pridno za moža moli, saj tako postane prava naslednica krščanskih mu-

čenic, ki so še v zadnjih trenutkih svojega mučeniškega življenja molile za svoje mučitelje in morilce.

Smili se mi moj rod slovenski. Veselja pomanem si roke pri spominu, da veljavni može se se vzdignili zoper to kugo, zoper to nezmerno zlo. Dandanes je v družbah moč, z združenimi močmi sé mnogo doseže. Vplivni može priporočajo bratovščine, društva treznosti; pomagajmo jim toraj vsak po svoji moči, vspeh nam ne izostane. Boj je napovedan hudemu sovražniku, vojska je izvrstno domoljubna, zato se je naj nobeden rodoljub, ki v resnici svoj narod ljubi, ne izogiblje, vsak naj ostane vstrajen, ne smemo strašiti se truda, ker velike reči dajo izvršiti se z velikim trudom in z vstrajnostjo, nevarne sovražnike premagamo s hudim naporom in bojem; kar danes ne gré, pojde jutri, le strašiti se ničesar. „Le urno na delo“, pravi izvrsten dopis iz Ljubljane v „Danici“ št. 49. Prečastiti gospodje župniki, začnite, mi kaplani Vam bomo pomagali.

(Konec prih.)

in veselja. Po bliskovo namreč se je raznesla vest telegrama po celem trgu in okolici, da je naš ljubljenci in prespoštovani dekan, prečast. g. Martin Skubic, zaradi svojih velikih zaslug za cerkev in domovino, od Nj. Veličanstva presvitlega cesarja imenovan za častnega kanonika Ljubljanskega stolnega kapiteljna.

Hvaležni smo premil. našemu knezo-škofu in presvitlemu cesarju za odlikovanje našega mnogozaslužnega gosp. dekana. Veselilo pa je vse farane brez izjeme in prav prisrčno zaradi odlike in pripoznanja zaslug dekanovih tudi na najvišjem kraju. Komur so znane zasluge g. dekana v 47letnem duhovnem pastirstvu; kdor vé za težave in zasluge pri dopolnilnem zidanju ter olepšanju vnanjega in notranjega naše prekrasne cerkve; kdor vé ceniti ves trud in prizadevanje za boljšo prihodnost naše mladine, mora se res prav hvaležno in iz srca veseliti za Najvišje častno odlikovanje in pripoznanje premnogih zaslug prečast. g. dekana in kanonika Martina Skubica.

Vsi farani odlikovanemu gosp. kanoniku in dekanu našemu pa prav iz dna srca želimo: Bog ga ohrani v prid in blagor cerkvi in državi še mnogo mnogo let tako zdravega in čvrstega, kakor je sedaj!

Iz Celja, 19. decembra. „Otroški vrtec“ se je vendar enkrat odprl, in sicer v ponedeljek 20. novembra. Kakor je znano, ga je ustanovila družba sv. Cirila in Metoda. Prav primerna sobana se je v ta namen dobila v poslopji čč. šolskih sester. Vrtarica, gospica Fabiani iz Gorice, v tej stroki za podučevanje v slovenskem jeziku potrjena, je že v Celji. — Prav smešno se tudi v tej celó nedolžni stvari obnaša Celjska „vahtarica“. Grozila je vedno, da bo objavila imena tistih starišev, ki bi pošiljali svoje otročiče v ta vrtec. S tem hoče prestrašiti omahljive očete in matere; toda vtegne se zelo vrezati. Kajti slišijo se celó po nemških pametnih krogih glasovi, da bojo nekteri otroci nemških rodovin obiskovali to zabavišče pri šolskih sestrah. Kdo bi se res neki vstrašil te „slamnate babe“, kakor je nekdo krstil Celjsko „vahtarico“.

Naše slovstvo.

Najlepši čednost in najgrši pregreha.

Zlata knjiga: „Najlepši čednost in najgrši pregreha“ leži nerazprodana. Milo čaka, da bi jo kdo prijel, ljudstvu podal, da obrodi — stoteren sad.

To knjigo je spisal slavnoznani Sekovski knez in škof dr. Zwenger. O njem pravi učeni časnik, če se ne motim „Stimmen aus Maria Laach“, ki ga izdajajo bistre jezuitske glavice, da škof Zwenger je najboljši nemški ljudski pisatelj sedanjega časa, še Albana Stolza ne izvzemši. — Med vsemi Zwengerjevimi deli za ljudstvo pa zavzemlje, djal bi, prvo mesto ravno omenjena knjiga.

Izvrstna dva gg. duhovnika škofije Ljubljanske sta jo prestavila v jezik slovenski in založil jo ranjki prošt g. Zupan. — Volil jo je vso „Marijanišću“, t. j. deškemu sirotišču, kjer vzgojujejo letos 121 dečkov. Veliko imajo ondi še pripraviti in poravnati, kajti sama kapelica velja nad 13 tisoč gold., kakor sem čul iz prav privatnega vira. Omenjene knjige je še več stotin. Precej bi pomagala, ali kaj, knjige same rabiti ne morajo, treba jo je spremeniti v denar! Pa ni ga kupca! Svet za njo ne vé, pa če vé, vé samo po naslovu, nikakor, kar ona v sebi ima.

Ni mi prišla v roke še knjiga, ktera bi bila bolj pripravna za ljudske govore kakor le-ta. Od prvega začetka do konca vso lahko porabiš za pridige. Iz vsakega oddelka napraviš jih lahko celo vrsto. Razdeljena in pisana je knjiga tako logično, jasno in nmevno, da stvar samo enkrat prebereš in vse imaš hitro v glavi. Prepričevalna pa tako, oslovljena s takimi nagibi, da rodi pri poslušalcih najboljši sad. Imaš tvarine za celo leto ali še dlje. Najbolje pa je, jemati v gotovih časih, postavim v adventu, v postu itd. posamne jednotne oddelke.

Knjiga je razdeljena, da ob kratkem povem, tako-le:

I. Del. 1. Čednost sploh. 2. Čednost čistosti v svoji razvrstitvi in prednosti. 3. Smrtni greh — kaj dela ta proti Bogu, kaj Bog proti njemu, kaj smrtni

greh proti grešniku. Posebno tu je izvrstna sostava in izpeljava. 4. Greh nečistosti sploh in posebej v raznih stopinjah, njegova velikost in hudobija, njegove kazni: božje in natorne na tem svetu in slednjič v večnosti.

II. Del. 1. Splošne nevarnosti za čistost. 2. Splošni pomočki za čistost. 3. Posebne nevarnosti za čistost. 4. Posebni pomočki za čistost.

III. Del. 1. Razna vabila in nagibi k spreobrnjenju. Neizrečeno ginljivo in prepričevalno, kar obsega celih 83 strani v najlepšem umo- in dušeslovnem stopnovanju. 2. Izvrševanje spreobrnjenja in slednjič zaželjena sprava z razžaljenim Bogom. 3. Stanovitnost v spreobrnjenju in nevarnosti njene.

V tej knjigi ni nobene lupine, vse je samo jedro. Ljudstvo kaj rado sega po njej, samo pokazati mu je jo treba. Pa saj je tudi res prava ljudska misijonska knjiga.

Obsega 344 strani in je veljala poprej nevezana 80 kr., zdaj jo dobiš trdo vezano po 56 kr.

Prodaja jo na Starem trgu v Ljubljani mil. g. prošt dr. Anton Jare, „Marijanišću“ vrhovni načelnik, za čegar popolno izvršitev in prospeh se trudi in deluje neumorno.

Ker je ta knjiga zelo koristna: 1. duhovniku samemu, 2. našemu ljudstvu, in 3. odločena celó za dober namen ubogih sirot, toraj sezimo po njej, duhovni bratje sami, razširjajmo jo pa tudi med ljudstvom, da rodijo tu njeni nauki obilno sadu, v „Marijanišči“ pa njena skupljena cena obilen — stoteren sad!

Pot prodaje bil bi pa, mislim, najbolj pripraven ta, da bi duhovniki to knjigo v večjem številu naročili, jo ljudstvu priporočili in prodajali; kar bi jim pa te knjige ostalo, poslali bi jo preč. g. prodajalcu nazaj, da bi se prodala drugam, ali naj bolje: duhovniki bi jo obdržali sami in posojevali odrastli mladini. Ne moreš si misliti knjige bolj pripravne za sedanjí čas, kakor je ta. Vzemi, beri, poskusi in videl boš, da sem pisal resnico! Iz lastne skušnje: „Sacerdos rusticus“.

Domače novice.

(Vodovodni odsek) izvolil je v svoji sobotni seji petorično komisijo, ki je dobila nalog sestaviti natančen program za natečaj zgradbe vodovoda, ter ga predložiti mestnemu odboru. Odboru samemu pa bo komisija priporočila, natečaj zgradbe za vodovodna dela takoj razpisati. V komisiji so gospodje inženjerji: Hrasky, Hanuš in Poka, profesor Knapitsch in stavbeni svetnik Potočnik. Natečaj se bo raztezal čez oba alternativna načrta: Povodje in Ljubljansko Polje.

(Trgovinska in obrtna zbornica) ima jutri, dné 21. t. m. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani javno sejo z naslednjim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Poročilo o obnovitvi carinskih in trgovinskih pogodb z Nemčijo in Italijo.

(Kako se kavi vonjava ohrani?) „Laib. Ztg.“ nasvetuje to-le: Ako sožgeš kilogram kave, potresi jo takoj še vročo s stolčenim sladkorjem. Dve žlici ga je zadosti. Ta se odmah kave oprime in ves duh váse potegne. Na ta način ohrani se kavi do poslednjega zrna vonjava. Vsak lahko poskusi.

(Logaški c. kr. okrajni glavar, grof Anton Pace), postal je ministerijalni tajnik v ministerstvu notranjih zadev.

(Zlati zaslužni križec s krono) dobil je duhovni svetnik Josip Altmann, župnik v Studenici pri Poličanih, za mnogoletno uspešno delovanje.

(Na smrt obsojenega Josipa Ogorevca), ki se je letošnjo jesen pred Celjsko porotno sodnijo zaradi hudodelstva umora zagovarjal, je cesar pomilostil. Najvišji sodni dvor mu je na to odmeril dosmrtno hudo ječo.

(Bralno društvo) vstanovilo se je v Kozani in ima že 50 članov, kar je za začetek jako veliko. Občni zbor so imeli v nedeljo 19. t. m. Z ustanovitvijo tega društva pomnožilo se je varstvo na korist slovensčini v Brdih zopet za jedno trdnjavo.

(Duhovske spremembe v Gorški nadškofiji.) Čast. gosp. Josip Pavletič, vikar na Cerovem, je predlagan za župnika v Renče. — Hudo bolni so čč. gg.: M. Koršič, župnik v Kojskem, Peter Utili, župnik v Št. Kancijanu, sedaj v Pierisu, in J. Tribusson, kaplan v Tržiči, ter se priporočajo v molitev.

(Kaj je novega na Gorškem?) Čitalnica je imela v soboto teden svoj občni zbor, kterega se je mnogo družabnikov vdeležilo. Prišel ga je s primernim pozdravom predsednik dr. vitez Tonkli, na kar je sledilo sporočilo tajnikovo in blagajnikovo. Predlog o zvišanji mesečnine ni prišel na razpravo. Ker večina novoizvoljenega odbora ne prevzame odborništva, ostane dosedanji odbor še na dalje v svojem dostojanstvu do konec januarja. — Minulo nedeljo je imelo „Slovensko bralno in podporno društvo“ svoj občni zbor. — Pretekli četrtek pripeljal se je v Gorško osrednje semenišče Tržaški škof dr. Glavina ter obiskal svoje bogoslovce, kterih ima letos izredno veliko, — menda 45 in so večinoma v prvem letu. — Kolera je v Gorici samo strašila, v resnici je pa menda ni bilo. Tista dva, ki sta zbolela, nista imela kolere, temveč hudo grižo. Eden je umrl, drugi ozdravel.

(Reški župan) g. Ciotta dobil je v priznanje zasluženega delovanja na zatiranje kolere mali križec Štefanovega reda.

(Prisilne delavnice) na Koroškem še nimajo, pa jo bodo napravili. Vsaj v deželnem zboru je poslanec Hillinger o tem že sporočal. Nada na ustanovo tega zavoda mora pa še vendar jako majhna biti, sicer bi ne bil predlagal, da naj se deželni odbor sporazume s kranjskim deželnim odborom ter sklene pogodbo na 10 do 15 let veljavno, da se bodo koroški prisiljenci v Ljubljano pošiljali.

Razne reči.

— Smešnica. Potujoč župnik se podá na obed v neko krčmo. K njegovi mizi prisede mlad častnik, ki je župnika dražiti skušal. Župnik je bil tih ter se obnašal, kakor da bi ničesar ne bil slišal, kar je častnika še bolj jezilo. „Gosp. župnik“, začne: „povejte mi vendar, kateri je največji čudež v sv. pismu?“ „Gospod častnik“, odgovori župnik, „bodite tako prijazni in govorite o čem drugem.“ A častnik zahteva, naj župnik svoje mnenje pové. Ko pa župnik vedno le molči, reče častnik: „Največji čudež v sv. pismu je, da si Elija, ki se je v žarečem vozu v nebesa peljal, ni hlače osmodil.“ „Prav rad se dam“, pravi župnik, „od vsakega podučiti, pa v tem trenutku sem se spomnil še na večji čudež.“ „In kateri bi neki to bil?“ vpraša radovedno častnik. „Da je za časa Bileama osel govoril, ko ga vendar nihče ni vprašal.“

— Dober beefsteak. Angleški milijonar Taylor je povabljen k gospodi na zabavni večer. Za večerjo so imeli „bifteke“, ki so bili tako izvrstni, da je lord dotično kuharico za ženo vzel, ker mu je obljubila celo življenje tako dobre „bifteke“ napravljati.

Telegrami.

Dunaj, 19. dec. Včeraj je umrl v Badenu pri Dunaju generalni pobočnik našega cesarja feldcajgmajster baron Mondel v 66 dóbí svojega življenja.

London, 20. dec. „Morningpost“ prinesla je inspiriran članek, v katerem se Turčija opozorja na nevarnosti, ki jo vtegnejo doleteti pri sedanjí rusoljubivi orijentalni politiki. Čas je, da naše zaveznike posvarimo, naj ne nadaljujejo take politike, ktere bi se morala Angležka takoj odločno ustaviti. Če so morda ruske grožnje Turke tako prestrašile, da so se te politike poprijeli, bo postopanje Angležev še tem hitreje Turkom oči odprlo, da bodo opazili nevarnosti, v ktere z današnjo politiko sami hite.

Angleži so pripravljeni tradicionalno politiko na ohranitev Turčije nadaljevati, vendar pa v oziru na današnje orijentalne razmere nikakor ne morejo trpeti, da bi sultan in njegovi svetniki nadaljevali dvoumno politiko, ktera bi že obstoječe homatije le še bolj povikšala. Če bi se Turčija pomišljala, ali naj vboga ali ne, jo bo Angleška dejanski prisilila in podučila, da je njena sedanja politika silno pogubljiva za njene koristi v Evropi in Aziji, kajti sedanja turška politika sili Angleže k porabi najboljših sredstev za varstvo svojih državnih koristi, ne da bi se pri vsem tem kaj prida na to ozirala kakošna bo osoda Turčije.

Dublin, 19. dec. Uradni list javlja proklamacijo, ki smatra agrarno gibanje za hudodelstvo, na ktero je določena huda kazen.

Umrli so:

16. dec. Antonija Vizlar, nadpaznikova hči, 2½ leta, sv. Florjana ulice št. 20, davica.

18. dec. Vincencija Baumgarten, mestna uboga, 69 let, Karlovska cesta št. 7, vodenica.

V bolnišnici:

17. dec. Marija Kerzišnik, kajžarica, 50 let, Carcinoma vesopaglini. — Janez Sadnikar, pek, 66 let, vodenica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	732 89	+ 5.4	sl. jzap.	oblačno	9-30
18. 2. u. pop.	731 19	+ 8.0	sl. vzh.	dež	
9. u. zveč.	732 02	+ 12.2	sr. jzap.	oblačno	dež
7. u. zjut.	731 39	+ 11.6	sr. jzap.	oblačno	9-50
19. 2. u. pop.	732 73	+ 13.2	sr. jzap.	oblačno	
9. u. zveč.	732 37	+ 11.4	sl. jzap.	oblačno	dež

V soboto stanovito oblačno. Srednja temperatura 9-8° C., za 10-9° nad normalom. V nedeljo dež. Srednja temperatura 12-1°C., za 14-0° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

20. decembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 05 kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 50 "
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	111 " 60 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 45 "
Akije avstr.-ogerske banke	877 " " "
Kreditne akcije	288 " 70 "
London	126 " 30 "
Srebro	— " " "
Francoški napoleond.	9 " 98 "
Ces. cekini	5 " 97 "
N-mške marke	61 " 95 "

Tržne cene

dné 18. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež,	4 71	Surovo maslo, "	— 90
Ječmen, "	4 22	Jajce, jedno, "	— 3
Oves, "	2 76	Mleko, liter, "	— 10
Ajda, "	3 74	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, "	4 71	Teleče, "	— 52
Koruz, "	4 87	Svinjsko, "	— 50
Krompir, "	2 85	Koštranovo, "	— 30
Leča, "	10 —	Pišane, "	— 40
Grah, "	9 —	Golob, "	— 16
Fižol, "	10 —	Seno, 100 kgr.	3 12
Maslo, kgr.	1 —	Slama, "	2 68
Mast, "	— 64	Drva trda, 4 mtr.	6 50
Špeh svež, "	— 56	" mehka, "	4 10

Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdrževanje dekliške šole šolskih sester

so nadalje darovali, oziroma letnino plačali p. n. č. gg. udje:

Inkret Ant., kaplan na Ponkvi	10 gl. — kr.
Sredenshek Ant., žup. na Ponkvi (zopet za sv. l.)	15 " — "
Zidanšek J., kn.-škof. dvorni kapl. v Mariboru	3 " — "
Ogradi Fr., kanonik v Mariboru	10 " — "
Arzenšek Mat., župnik v Grižah	2 " — "
Baloh Ant., pos. na zg. Hudinji	2 " — "
Kralj Jož., župnik pri Mar. Dev. v pušavi	3 " — "
Zorko Jan., župnik v Šmiklaužu	2 " — "
Hrovat Paul, župnik pri sv. Judoku	5 " — "
Šah Karl, posestnik v Liscach	2 " — "
Škorjanc Ant., posestnik na Ostrožnem	2 " — "
Planinšek Jož., posestnik na Dobravi	2 " — "
Novak Ana, posestnica na Bregi	5 " — "
Kmecl Urša, posestnica v Celji	4 " 40 "
Več skupaj	5 " 73 "
Vrečer, obligac. v nom. vrednosti	100 " — "

Bog plati vsem!

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani dovoljujem si prečistiti duhovščini in slavnemu občinstvu naznanjati, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti št. 6, nasproti gostilne pri „Avstrijskem cesarju“. Priporočam se vsem, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skerbel bodem naročnikom vselej naglo in dobro postreči. Priporočam se prečistiti duhovščini za prevezovanje „Missale Romanum“, „Brevirjev“ in vseh družih liturgičnih knjig; učiteljem in čitalnicam za vezanje šolskih in knjižničnih knjig; uradnikom in županijam za vezanje uradnih knjig. Vnanjim naročnikom pripravljem sem pri večjih pošiljках povrniti vožne ali druge stroške; ljubljanskim naročnikom pa, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti tu sem priti, pridem ali pošljem sam po delo, naj mi le po dopisnici ali kakor si bode, naznanijo dan in uro, kdaj da pošljem, ali pridem po delo. Vedno bodem pripravljen, vsako, tudi najmanjše delo prevzeti in ga ročno izvršiti. Konečno se priporočam tudi še za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in ličnega dela.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Dežman,
bukovec.

(22)

Vsakemu važno!

„Conkling Manufacturing Company“

delniška družba

v Birminghamu na Angležkem,

razpošilja vsled zdatno zmanjšanih tarifov za pošne pakete v inostranstvo celo posamične komade slavnostnih svojih remontvar-žepnih ur kamor-koli v Evropo vožnine in carine prosto ter brez vsakejake sitnosti za prejemnika k njemu na dom po sledečih tovarniških cenah. Pri nas izdelujejo se samo remontvarke (ki se brez ključa navijajo), ker so take ure današnjemu času najbolj prikladne. Namesto da bi človek še le ključ iskal, treba mu je le kozice nekolikokrat okoli zavrteti in ura je navita. Pri vsem tem pa ni treba pokrova odpirati, kar varuje prahu v uro in pa olje ne more izhlapeti, pero ne more počiti in sploh ura niti deseti del toliko popravi ne potrebuje kakor sicer.

Najboljše srebro — s sekundnim kazalom močnim in lepo rezljanim pokrovom ter kristalnim steklom 9. —
z dvojnimi pokrovom 12. —
18 kar. zlato — z nizkim kristalnim steklom, gladkim pokrovom z monogramom ali grbom ali pa z elegantno rezljano okraščbo 20. —
— mala ura za dame 30. —
— velika za gospode 30. —
z močnim dvojnimi pokrovom, 13 rubinov, izvrstna in solidna ura 30. —
— mala oblika za dame 35. —
— velika oblika za gospode 35. —

Royal Chronograph s ¼ sekundnim kazalom posebno močnim pokrovom, ki je krasno rezljan in je delo posebno izborna. (Ta ura prodaja se v trgovini po 120 gld.) 50. —
ravno tista z dvojnimi zlatim pokrovom (mesto odprtega kazališča) 72. —

Imperial Calendar Chronometer, ki kaže mesec, dan in datum s ¼ sekundnim kazalom na sredi, ima 3 posebno močne zlate pokrove in je najlepše ure, kar se jih dandanes sploh izdeluje in ktere v trgovini ni nikjer pod 250 gld. dobiti 90. —

Ure se razpošiljajo na vse strani poštnine in carine prosto!

Za monogram, grbe itd., ki se vrezujejo jako okusno, 1 goldinar posebej.

Angleške ure so priznane najboljše ure na svetu in glede preciznosti, solidnega dela in trpežnosti zdatno boljše memo švicarskih. Kdor jo naravnost naroči, prihrani si 50%, kajti trgovci z urami ne izdelujejo sami ur, temveč jih tudi tukaj naročajo in iščejo neprimerno velikega dobička. Naš namen ni kričati: „pol zastoj ali še celo pod tovarniško ceno“, ker tega nihče ne more! Pač pa se zanašamo na razum p. n. občinstva in pa na dobro ime naše tovarne, ki si ga je v teku 32. let po svoji poštenosti, vestnosti in točnosti pridobila. Mi izdelujemo ure le iz najboljšega srebra in 18 karatnega zlata. Vse naše ure so strogo uravnane in se razpošiljajo v elegantnem Marocco-etui, ter so takoj za rabo. Vsakej uri priložen je poroštveni list za 3 leta. Kdor nam uro franco pošlje v popravilo, izvršimo mu popravilo brezplačno. Da se vsak lahko prepriča o točnosti naših izdelkov, dajemo jih na 3 mesečno poskušnjo, t. j. kdor uro kupi, ima pravico v teku treh mesecev vrniti nam jo, če bi mu ne ugajala popolnoma in mi mu vrnemo denar, ne da bi mu kaj odtegnili. Denar se nam lahko pošlje v bankovcih ali pa v poštinih markah vseh dežel, kakor tudi po poštinih nakaznicah. Vsako naročilo, in naj bo še tako majhno, izvrši se še tisti dan in ima naročnik že čez 4 dni naročeno blago. Naslov je:

„Conkling Manufaktur Company“

55, Alma Str. Birmingham (Anglija).

Agentje in komisijska založišča se sprejemajo pod jako ugodnimi pogoji. (3)

V čast presv. Trojici.

Sveta maša, zložil in založil ter posvetil blgrd. gosp. Antonu Foersterju skladatelj Ignacij Hladnik.

Na prodaj v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani po 60 kr. (12)

S potrjim sreem naznanjajo podpisani prežalostno vest o smrti očeta, oziroma starega očeta in tasta, gospoda

FELIKS-a KNIFIC-a,

zasebnika,

ki je danes zjutraj ob 1 uri, po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočega, v 73. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v ponedeljek 20. t. m. ob 3. uri popoldne.

Sv. maše se bode v tukajšnji farni cerkvi brale. Blagi ranjki bode priporočen v molitev in blagi spomin.

V Vipavi, 19. decembra 1886.

Feliks Knific,

beneficijant,

Rajko Knific,

trg. pomočnik,

France Knific,

trgovec,

Ernest Knific,

c. kr. podčastnik,

sinovi.

Johana Knific roj. Gradišek,

sinaha.

France, Emil, Johana,

vnuki in vnučinja.

Nova izdaja.

V podpisani bukvarni izšla je ravno kar nova izdaja

„Molitve“

kateri naj se kleče opravljajo, po ukazu papeža Leona XIII., v vseh cerkvah svetá po vsaki tihi sv. maši.

Obsega tudi najnovejšo invokacijo k sv. nadangelju Mihaelu. — Tiskane so molitve na prav lične podobice in velja 100 komadov 2 gld.

Katoliška bukvarna

(18)

v Ljubljani,

stolni trg šte. 6.

Isti č. gg. naročniki na „Theologisch-praktische Quartalschrift“ kateri so do sedaj prejeli naravnost iz Linca, se vljudo prosijo, da blagovolijo naročnino za leto 1887 na podpisano bukvarno poslati ne več v Linc. Po dogovoru z vredništvom „Quartalschrift“ in našo bukvarno so naročniki v škofiji ljubljanski, Lavantinski, Krški, Goriški in Tržaški nam prepuščeni.

„Theologisch-praktische Quartalschrift“ izide v štirih zvezkih na leto in sicer: v začetku januarja, aprila, julija in oktobra in velja za celo leto le 3 gl. 50 kr. s poštnino vred. (3)

„Katoliška Bukvarna“

v Ljubljani.

V „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani se dobé:

Tri Božične pesmi

za mešani zbor, samospeve in za spremljevanje orgel, zložil Ign. Hladnik. Op. 6.

Cena 40 kr.

Čisti dohodek je namenjen „študentovski kuhinji“ v Ljubljani. (3)

Žrebanje že o božiču!

KINCSEM
SREČKE à 1 gld.

11 srečk 10 gld.
samo

Glavni dobiček v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobitkov.

(45)

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waitznergasse 6.